نمایشگاه

روایت مریم رحیمی از نمایشگاه «هایپر ایگو» در گالری شیرین
سرزمین وسیع منِ درون

نمایشگاه آثار مریم رحیمی با عنوان «هایپر ایگو» در گالری شیرین برپاست. در این نمایشگاه ۹ مجسمه به نمایش درآمده است که با موادی مانند فایبر گلاس، برنز، آینه، مس و... ساخته شده‌اند. رحیمی در گفت‌وگو با هنرآنلاین درباره شکل‌گیری این مجموعه گفت: ایگو که «من» هر فرد است موضوع مورد نظرم برای شکل دادن این مجموعه است. در ذهن خود داستان‌هایی داشتم که روی آنها کار کردم و بستری اسطوره‌ای برای مجسمه‌ها ساختم.

رحیمی افزود: این اسطوره‌ها ساخته ذهن خودم هستند و ارتباطی با اساطیر کهن ندارند. در واقع همراه با شکل‌گیری مجسمه‌ها، داستان‌هایی هم در ذهن من شکل می‌گرفت اما تا آخرین لحظه تصمیم نگرفته بودم که داستان‌ها را هم با مخاطب به اشتراک بگذارم یا آنها را برای خودم نگه دارم. در نهایت داستان هر مجسمه را در کنار آن به مخاطبان نمایشگاه ارائه کردم و عده‌ای از بینندگان توانستند با خواندن آنها ارتباط بیشتری با آثار برقرار کنند. اما عده‌ای دیگر ترجیح دادند بدون خواندن داستان‌ها، تنها با فرم و رنگ آثار ارتباط برقرار کنند و برداشت شخصی خود را داشته باشند.

رحیمی با بیان اینکه «ایگو» را مانند یک سرزمین وسیع می‌داند، افزود: یکی از مجسمه‌ها که هسته اصلی این مجموعه است ایگو نیا نام دارد که اورالهه مادر می‌دانم و بقیه مجسمه‌ها دختران او هستند که هر کدام از آنها یکی از جنبه‌های روانشناختی زن را نشان می‌دهند. احساس می‌کنم در وجود هر زنی تمام این ویژگی‌ها قرار دارد اما تعدادی از آنها نمود بیشتری دارند. البته این ویژگی‌ها از دید خود من انتخاب شده‌اند و دیدگاه روانشناسی در آنها وجود ندارد.

او با اشاره به رنگ‌های چشمگیر این آثار گفت: انتخاب رنگ نیز به همان داستان و شخصیت‌پردازی ارتباط دارد. مثلا ایگونیا را به رنگ آبی درآوردم چون از دید من یک رنگ ماورایی است. اثری که به بلوغ ارتباط دارد به رنگ صورتی است و اثری که ویژگی‌های زنانه در آن پر رنگ‌تر است به رنگ قرمز درآمده است.

رحیمی درباره دلیل زن بودن همه کاراکترها گفت: چون یک زن هستم احساس کردم جنبه‌های روانشناختی زنان را بهتر می‌شناسم و می‌توانم آنها را بیان کنم. اما شاید نتوانم وارد دنیای مردانه شوم و ویژگی‌های آنان را درک کنم.

او درباره استقبال مخاطبان از این مجموعه گفت: نظرات خیلی جالبی دریافت کردم و برای مخاطبان جالب بود که هر اثر یک داستان دارد. ذهن آنها بسیار درگیر داستان‌ها می‌شد و حتی بعضی از آنها مجسمه‌ها را به خودشان ربط می‌دادند و آن ویژگی‌ها را در خود پیدا می‌کردند.

نمایشگاه آثار «مریم رحیمی» با عنوان «هایپر ایگو» تا ۱۳ تیر در گالری شیرین به نشانی خیابان کریم‌خان زند، خیابان سنایی، کوچه سیزدهم، پلاک ۵ برقرار است

بازدید معاون هنری از نمایشگاه ناصری‌پور و از قلب اروپا در خانه هنرمندان ایران

معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی عصر یکشنبه از نمایشگاه نقاشی‌های محمد ناصری‌پور در نگارخانه‌های زمستان و ممیز خانه هنرمندان ایران دیدن کرد. سیدمجتبی حسینی در بازدید از نمایشگاه نقاشی ۶۰ سال با استاد محمد ناصری‌پور گفت: ناصری‌پور هنرمندی است که در آثارش به فضا و معماری و اجزای معماری توجه جدی دارد و با توجه به تخصص و تجربه هنرمند در نقاشی، مرمت و پژوهش، همه این وجوه در آثارش دیده می‌شود و این نمایشگاه روند فعالیت هنری ناصری‌پور را از آغاز تا امروز را بیان می‌کند.

در این بازدید محمد ناصری‌پور و امیر سقراطی که آثار نمایشگاه را انتخاب کرده است حضور داشتند.

همچنین معاون امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی از نمایشگاه تصویرگران معاصر از جمهوری چک با عنوان «از قلب اروپا» در نگارخانه میرمیران خانه هنرمندان ایران دیدن کرد. نمایشگاه نقاشی‌های محمد ناصری‌پور و نمایشگاه تصویرگران معاصر از جمهوری چک تا ۱۹ تیر میزبان علاقه‌مندان است.

بررسی آماری حراج تهران در ۹ دوره این رویداد

چرا آثار سپهری رکورددار گران‌ترین نقاشی‌های ایران است؟

PDF Compressor Free Version

سهراب سپهری بار دیگر بر حراج تهران سایه افکند؛ سایه‌ای سنگین‌تر از همیشه. فروش یکی از تابلوهای او رکورد پنج میلیارد و صد میلیون تومانی را به نام این شاعر و نقاش فقید ثبت کرد که طبق اعلام نهمین دوره حراج تهران، رکوردِ گران‌قیمت‌ترین نقاشی تاریخ هنر ایران را شکست. به گزارش ایسنا، فروش نهمین دوره حراج تهران (تیر ماه ۹۷، متعلق به آثار کلاسیک و مدرن) به ۳۱ میلیارد و ۳۷۸ میلیون تومان رسید که هفت میلیارد تومان این مبلغ از فروش دو اثر سهراب سپهری حاصل شده است.

این رویداد در هشتمین دوره خود که متعلق به نسل متاخر و هنر معاصر ایران بود و در دی ماه ۹۶ برگزار شد، ۱۴ میلیارد و ۹۵۲ میلیون تومان فروش داشت؛ بنابراین نهمین دوره حراج تهران توانست بیش از دو برابر هشتمین دوره آن آثار هنری بفروشد. که البته با توجه به رویکرد متفاوت این دو حراجی اتفاق دور از ذهنی به نظر نمی‌رسد. اما اگر رقم فروش جدیدترین حراج تهران را با هفتمین دوره (تیر ماه ۹۶) که آن نیز به آثار کلاسیک و مدرن اختصاص داشت، مقایسه کنیم، درمی‌یابیم درآمد این رویداد باز هم ۱۶ میلیارد و ۴۲۶ میلیون تومان افزایش داشته است. حراج تهران به ترتیب در پنجمین (خرداد ۹۵، آثار کلاسیک و مدرن) و ششمین (دی ۹۵، آثار هنرمندان جوان) دوره‌های حراج گذشته آثار معاصر (دی ۹۵ و دی ۹۶) حضور نداشت و درآمد این دو دوره هم به شکل محسوسی پایین‌تر آمد. گرچه پیش‌آمده است که اثری از یک هنرمند در یک دوره بالاتر از تابلو سهراب خریداری شود و البته سابقه داشته که ادعای جعلی بودن اثر سپهری هم مطرح شود.

هنرمندان زیادی بوده‌اند که هم‌تراز با سهراب سپهری یا حتی خیلی بهتر از او کار کرده‌اند، اما آثارشان به این پایه نرسیده، چون عرضه و تقاضای آثار آنها نسبت به نقاشی‌های سهراب متفاوت بوده

چرا سهراب می‌فروشد؟

پیش از جست‌وجوی چرایی فروش بالای تابلوهای سپهری، باید پرسید او چقدر میان ایرانی‌ها آشنا و محبوب است؟ با یک حساب سرانگشتی پاسخ این می‌شود که سهراب هم خیلی آشناست و هم به واسطه بی‌آلایشی افکار و اشعارش در میان مردم خیلی محبوب است.

در مارکت هنری نیز این دو فاکتور از جمله موارد تاثیرگذار در فروش آثار یک هنرمند است. از سویی آثار سهراب کلاسیک نیست و روبه مدرنیته می‌رود، بنابراین از آن در این دوره زمانی استقبال بیشتری می‌شود.

پیش‌تر نیز رضا نامی ـ هنرمند و کارشناس هنری ـ در این زمینه به ایسنا گفته است «چندوجهی و کاریزماتیک بودن شخصیت سهراب سپهری به عنوان یک شاعر و نقاش در به فروش رفتن آثار این هنرمند با قیمت‌های بالا و زدن رکورد در خرید و فروش آثار هنری، تأثیر زیادی داشته است. همچنین جنبه شاعرانگی نقاشی‌های سپهری توانسته توجه علاقه‌مندان را به سمت آثار این هنرمند جلب کند. ایرانی‌ها به این وجه توجه بیشتری دارند و با شعر، بیش از نقاشی هم‌نوا هستند. این حس شاعرانه بودن خیلی موثر بوده است.»

او همچنین گفته «بحث دیگر، عرضه و تقاضاست. هنرمندان زیادی بوده‌اند که هم‌تراز با سهراب سپهری یا حتی خیلی بهتر از او کار کرده‌اند، اما آثارشان به این پایه نرسیده، چون عرضه و تقاضای آثار آن‌ها نسبت به نقاشی‌های سهراب بسیار متفاوت بوده است. تا کنون هر کسی اثری از سهراب سپهری خریده به سود رسیده است.»

از سویی آرمان استپانیان ـ عکاس و هنرمند نیز که سابقه دوستی با سهراب سپهری دارد، با بیان خاطره‌ای گفته است «سهراب سپهری یکی از دوستان من بود. او هنرژاپن و اروپا را خیلی خوب می‌شناخت و آدم فهمیده‌ای بود. کسی که بتواند هم شاعر خوبی باشد، هم نقاش خوبی، یعنی یک آدم درجه یک است. سال ۵۵ که هنوز دوستی ما شکل نگرفته بود، نمایشگاهی از آثار سهراب سپهری برپا شد. اثر این هنرمند در همان سال، ۲۰۰ هزار تومان که پول خیلی زیادی بود به فروش رفت. ارزش این کار در آن زمان با ارزش تابلوی او که در (چهارمین) حراج تهران دو میلیارد و ۸۰۰ میلیون تومان به فروش رفت برابری می‌کند».

او تاکید کرده بود «هنر سهراب سپهری، هنر نابی بود. در همان دهه ۵۰ هم بودند کسانی که هنر سهراب را فهمیده بودند و حاضر بودند بابت آن پول هنگفتی خرج کنند. این طور نیست که بگوییم در حال حاضر آثار سهراب سپهری فقط به خاطر شهرت او و گذشت چند دهه از فعالیتش در هنر و ادبیات این طور به فروش می‌رسد».

گزارش

روایتی آزاد از یک نمایشگاه:

۷۷ نقاشی برای ۷۷ کودک بدسرپرست

یلدا توسلی

در اوج و فرود این روزهای هوای تهران، در غروبی بارانی که خنکای نسیم مشام عابران را نوازش می‌داد به نمایشگاهی خیریه در فرهنگسرای اشراق دعوت شدم که هنرمندانش دانش‌آموزانی دبستانی و مخاطبانش بزرگسالانی هنردوست بودند. عنوان نمایشگاه کارکرد و هدف هنرمندان کم سن و سالش را به روشنی تصویر کرده بود: «۷۷ نقاشی برای ۷۷ کودک بدسرپرست»، نه یک حرف کم و نه یک حرف بیش.

تمام دیوارهای گالری مملو از آثاری بود که با تکنیک اکرولیک و شناسنامه‌ای مختصر به مخاطبان سلام می‌کردند و مربی خوش ذوق آنها نسرین بابایی هم در میانه تماشا به بازدیدکنندگان اطلاعاتی درباره چگونگی و چیستی آثار و هدف خیریه محورشان ارایه می‌داد. مدیر و دیگر دبیران مدرسه هم مدام در تکاپوی خوشامدگویی به مهمانان بودند اما در این بین آنچه چشم‌ها را می‌نواخت کودکانی بودند که بدون قید و بندهای هنری قلم مو به دست می‌گرفتند و روی بوم‌ها نقشی از یاری می‌کشیدند. آنطور که از دختر کان دبستان آوای مهر تهران شنیدم از ابتدا با هم قرار گذاشته بودند نیمی از مبلغ فروش نقاشی‌های شان را به پویش خیریه «نون مثل نوروز» در حمایت از کودکان بدسرپرست هدیه کنند و نیمی دیگر را هم بگذارند توی جیب شان. که صد البته نوش جانشان. که گوای وجودشان.

چه چیزی بهتر از آنکه روز بارانی باشد و دختر کان شهر قلم مو به دست بگیرند و همدلی را نقاشی کنند. چه چیزی بهتر از آنکه به مابزرگترها یاد بدهند می‌توان نقاشی کشید و قلم زد و با خلق و عرضه هر اثر هنری بر روی زخم‌های کودکان محروم شهر اندکی مرهم نهاد. مهربانی روش دیگری هم مگر دارد جز اینکه در این نمایشگاه بچه‌های یک دبستان در تهران پارس به ما یاد آوری می‌کنند؟ اتفاقا این همان سوالی ست که از نیما نوربخش مدیر پویش خیریه «نون مثل نوروز» می‌پرسم و با طمانینه‌ای برایم می‌گوید: «راستش روز اول که خانم بابایی کیوریتور و گردآورنده این نقاشی‌ها ایده برگزاری نمایشگاهی خیریه از آثار کودکان دانش‌آموز را داد در ذهن خودم هم این جرقه زد که چقدر بچه‌ها در یاری رساندن به همنسلان خود از ما جلوتر هستند. با اینکه سن کمی دارند ولی دردها را خوب درک می‌کنند و دردها از چشم‌های کوچک شان دور نمی‌ماند. شاید این تنها راهی بود که بلد بودند پولی جمع کنند و از مجموعه تنه‌های درخت سهراب سپهری با ۳ میلیارد تومان فروش، رکورد حراج را دو اثر دیگری از همین مجموعه این هنرمند یک میلیارد و ۵۵۰ میلیون تومان فروخته شد. در مجموع این دوره از این رویداد در حالی برگزار شد که آثار سهراب سپهری با فروش ۴ میلیارد و ۵۵۰ میلیون تومان نزدیک به یک پنجم مجموع فروش این رویداد را به خود اختصاص داد. با یک نگاه آماری، این را می‌توان گفت که سنگینی ترازوی خرید و فروش این بازار هنری با سهراب سپهری است و برگزارکنندگان حراج روی این چهره نام آشنا حساب ویژه‌ای باز کرده‌اند.

آثار این نقاش و شاعر معروف در دو خود ۲۵ میلیارد و ۳۶۲ میلیون تومان و ۱۲ میلیارد و ۲۳۳ میلیون تومان ثبت فروش داشت.

در پنجمین حراج تهران یک اثر

برای بچه‌های بدسرپرست لباس یا آذوقه‌ای بخرند.» نسرین بابایی کیوریتور این نمایشگاه هم در آن شلوغی به جمع ما اضافه شد و گفت: «شاید باورتان نشود این دانش‌آموزان آنقدر ذوق و شوق برای هر چه زیباتر کشیدن نقاشی‌ها داشتند که گاهی خودم هم به احساس ناب شان غبطه می‌خوردم. دنیای کودکی شرافت و جهان‌بینی مخصوص به خود دارد که شما امروز در این نمایشگاه درونیات شان را روی این دیوارها تماشا می‌کنید.» از نمایشگاه که بیرون زدم قطرات باران روی سرم می‌باریدند و در خیسی نمناک آن غروب دلباز به این فکر می‌کردم چه زیباست روزی که تمامی کودکان سرزمینم از کودکانه‌های خود لذت ببرند و دنیای پر هیاهوی بزرگترها پاکی معصومانه‌شان را آلوده نکند.

نمایش آثاری از دو هنرمند ایرانی در ASIAHOUSE لندن

نمایشگاهی از آثار هنرمندان معاصر ایرانی در لندن برگزار شد. این نمایشگاه که «با ریشه‌هایم» نام دارد در مرکز بین‌المللی فرهنگی هنری Asia House در قلب لندن برپا شده است. گالری ویستا نیز با دو هنرمند در این رویداد شرکت دارد. پریسا پهلوان مدیر این گالری در گفت‌وگو با هنرآنلاین درباره این رویداد گفت: این مرکز فرهنگی و هنری به معرفی هنرمندان آسیایی اختصاص دارد و در جهت تبادل فرهنگی میان آسیا و اروپا فعالیت می‌کند. پهلوان افزود: زمانی که پیشنهاد شرکت در این نمایشگاه مطرح شد احساس کردم فرصت مناسبی است تا هنرمندان در این نمایشگاه معرفی شوند و به بازارهای جهانی دسترسی پیدا کنند. بنابراین با توجه به این که سمت و سوی گالری ویستا حمایت از هنرمندان جوان است، شورای هنری گالری آثاری از نفیسه عمران و سرمه عرب را برای شرکت در این نمایشگاه انتخاب کرد. او درباره دلیل انتخاب این دو هنرمند گفت: با توجه به اینکه گالری ویستا نخستین حضور رسمی خود در رویدادهای خارجی را تجربه می‌کند، تصمیم گرفتیم امسال دو هنرمند را انتخاب کنیم و در سال‌های بعد حضور پربارتری داشته باشیم. انتخاب این دو نقاش از یک سو به دلیل انطباق آثارشان با استانداردهای مورد نظر کمیته هنری آسیا هاوس است و از سوی دیگر هر دو هنرمند آثار قابل توجهی دارند که گالری ویستا علاقه‌مند به حمایت از آنها است. امیدوارم حضور در این نمایشگاه باعث اتفاق‌های خوبی برای این هنرمندان شود.

در خشش عکاسان ایرانی در جشنواره پاسیفیک-آتلانتیک

جشنواره عکس پاسیفیک-آتلانتیک که توسط سه کشور یونان، سنگاپور و امریکا برگزار می‌شود از عکاسان ایرانی حاضر در این رویداد تقدیر کرد. به گزارش ایلنا، در این جشنواره در بخش یونان عکس «سیس» از رضا عاملی پور برنده مدال برنز GAP، عکس «گوشه‌نشین» از اکرم (سپیده) نیک‌صفت زنده دل برنده مدال نقره AIP، در بخش سنگاپور عکس «اردوگاه پایه» از امین دهقان برنده تقدیر هیأت داوران و عکس «کشتی کهکشان» از سعید محمدزاده برنده تقدیر هیأت داوران و در بخش آمریکا عکس «بچه میمون» از سیداحسان مرتضوی برنده تقدیر هیأت داوران شدند. در جشنواره عکس پاسیفیک-آتلانتیک که در چهار بخش زیر نظر فدراسیون بین‌المللی هنر عکاسی (فیاپ) و انجمن عکاسی آمریکا (PSA) برگزار شد، آثاری از عکاسان عضو کلوپ فوکوس (نمایندگی فیاپ در ایران) در بخش‌های مختلف شامل سیداحسان مرتضوی، امین دهقان، اکرم (سپیده) نیک‌صفت زنده‌دل، سیدرضا جوادی، جوادحسن‌پور، محمدعلی مطاعی، سعیدمحمدزاده، داریوش قنبرنسب بهبهانی، امین مداحیان، امیرحسین هنرور، بهناز السادات جوادی، رضا عاملی‌پور، سیامک جعفری، مهدی زابل عباسی، ریحانه شاداب جوپشتی، سعید عبدالهی، عباس حلم زاده و یوسف جعفری پذیرفته شدند. گفتنی است فدراسیون بین‌المللی هنر عکاسی (فیاپ) که به عنوان تنها موسسه بین‌المللی در زمینه عکاسی از طرف یونسکو به رسمیت شناخته شده است در سال ۱۹۴۶ پایه گذاری شد و از آن سال تاکنون واسطه‌ای برای برقراری ارتباط بین موسسات ملی عکاسی در کشورهای مختلف جهان بوده است.